პროლეტარიატის ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

შაბათი, 23 თებერვალი, 1946 წ. № 40 (7513). ფასი 20 კაპ.

28 წლისთავს წითელი არმია ხვდება თავისი ძალების გაფურჩქვნის ხანაში, გერმანელ და იაპონელ იმპერიალისტებზე გამარჯვებათა დიდებით გარემოსილი. ხანგრძლივი და მძიმე ომიდან წითელი არმია გამოვიდა მაღალი მორალურ-საბრძოლო თვისებების მქონე პირველხარისხოვან არმიად, რომელსაც საუკეთესო თანამედროვე შეიარაღება აქვს და უაღრესად გამოცდილი და ნაწრთობი მეთაურები ჰყავს.

სსრ კავშირის თავდაცვის სახალხო კომისრის საბჭოთა კავშირის გენერალისიმუსი ი. ბ. სტალინის ბრძანებიდან

საბჭოთა ქვეყნის ფხიზელი გუშაგი

დღეს ჩვენი წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ტრადიციული დღესასწაულია.

28 წლის წინათ, 1918 წლის 23 თებერვალს, წითელი არმიის ახლად ჩამოყალიბებულმა ნაწილებმა გამანადგურებელი დარტყმა მიაყენეს ჩვენი სამშობლოს მტრებს და პირველი სერიოზული გამარჯვება მოიპოვეს. პატრიოტ 23 თებერვალი წითელი არმიის დაბადების დღედ ითვლება და მას ყოველწლიურად ზეიმით აღნიშნავს საბჭოთა ხალხი.

წითელი არმია მეოცე დგას საბჭოთა ქვეყნის უშიშროების სადარაჯოზე. სამოქალაქო ომისა და უცხოელთა ინტერვენციის მძიმე წლებში, იაპონელ სამურაებთან, თეთრგვარდიელებთან და პოლონელ პანებთან ბრძოლებში წითელმა არმიამ მრავალი საგულისხმო გაკვეთილი მისცა გათაყვანებულ მტრებს, გმირულად დაიცვა საბჭოთა ხალხის ინტერესები, ამასთან ყოველთვის, ყოველი განსაცდელიდან უფრო მტაცელ და ძლიერი გამოდიოდა. წითელი არმიის ეს სიმტკიცე და ძლიერება მთელი სიცხადით გამოჩნდა დიდ სამამულო ომში გერმანელ ფაშისტ დამპყრობთა წინააღმდეგ, დიდი სამამულო ომის წინ ეუტოფოის პრესის თვალსაზრისნო მოუკაკუნებდა და სამხედრო საქმის ბევრი აღიარებული ავტორიტეტი საზღვარგარეთ დიდ ეშეს გამოსთქვამდნენ წითელი არმიის სიძლიერეზე. მათ არაერთხელ გამეცხადებიათ, რომ წითელი არმია ცუდად არის მეთაურებული, რომ მას არა ჰყავს ნამდვილი მეთაურთა შემადგენლობა, რომ მისი მორალური მდგომარეობა ვერაფერთან კრიტიკას ვერ ეძლების, რომ იგი პირველსავე სერიოზულ ბრძოლებში დამარცხდებიო.

„ახლა ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ომმა გააქარწყლა ყველა ეს გასაკიცხები. როგორც უნიადაგო და სასაცილო. ომმა გვიჩვენა, რომ წითელი არმია... ჩვენი ოროლის პირველხარისხოვანი არმიაა, რომელსაც საუსტბით თანამედროვე შეიარაღება აქვს, უაღრესად გამოცდილი მეთაურთა შემადგენლობა ჰყავს და ძალაი მორალურ-საბრძოლო თვისებანი აქვს. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ წითელი არმია სწორედ ის არმიაა, რომელმაც სასტიკად დაამარცხა გერმანიის არმია, რომელიც ჯერ კიდევ გუშინ შიშის ზარსა სცემდა ევროპის სახელმწიფოთა არმიებს". (ი. სტალინი).

ომგადალახული გმირობის იჩენდნენ წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მეომრები სამამულო ომის დღეებში. ისინი თავდადებით, სიცოცხლის დაუზოგავად, გასაოცარებელი მამაცობითა და ოსტატობით, სამშობლოსა და დიდი სტალინის სახელით ებმებოდნენ საძაგელრო-სასიკეთოლო, ბეგუჯერ უთანასწორო ბრძოლაში, და გამარჯვებელნი გამოდიოდნენ.

გენიალური მხედართმთავრის დიდი სტალინის მიერ აღზრდილი საბჭოთა მხედართუფროსები უანრიანად ხელმძღვანელობდნენ ჯარებს, ხიბლიერად ახორციელებდნენ უმაღლესი მთავარსარდლობის მიერ დასახულ გეგმებს და გამარჯვებას გამარჯვებაზე აღწევდნენ.

ქართველი ხალი ამაყობს იმით, რომ საბჭოთა კავშირის ხალხთა შეილების მხარდამხარ გმირი წითელი არმიის რიგებში სახელოვნად იბრძოდნენ მისი შეილებიც. არ ფარჩენილა წითელი არმიის ჯარების და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის არც ერთი სახეობა, რომელშიც თავი არ გამოჩენილიყოთ ქართველ ვეაკაცებს—ქვეითებს, მტაკეკაბიერქვეითებს, არტილერისტებს, მზვერავებს, მფრინავებს, მეზღვაურებს, წყალქვეშოელებს, პარტიზანებს. წითელი არმიის რიგებში იყვნენ ქართველი მხედართუფროსებიც, რომლებმაც სახელი გაუთქვეს საბჭოთა იარაღს. საქართველოს ასზე მეტი შვილი ლტარეს საბჭოთა კავშირის გმირის საამაყო წოდებას. ათიათასობით მამაცი მეომარი დაჯილდოებულია ორდენებითა და medalebiT.

ქართველმა ხალხმა, ისევე როგორც მთელმა საბჭოთა ხალხმა, სსრ კავშირის უმაღლეს საბჭოში საამაყოდ, ომის მრავალი გმირი აირჩია. მათ შორის არიან გენერალ-პოლკოვნიკი პ. ჩანჩიბაძე, გენერალ-მაიორი ვ. ჯანჯღავა, პარტიზანი ფ. ბაკრაძე, წყალქვეშა ნავის მეთაური ი. ოსიპოვანი, ეფრეიტორი ი. კოკორეკერია. ისინი ქართველი ხალხის ღირსეული დეპუტატები არიან.

მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე 1946 წლის 9 თებერვალს ამხანაგმა სტალინმა სთქვა:

„...შეცდომა იქნებოდა იმის მტკიცება, რომ ჩვენ გამარჯვებას მივაღწიეთ მხოლოდ ჩვენი ჯარების მამაცობის მეოხებით... მარტო მამაცობა საკმარისი როდინი იმისათვის, რათა სძლიო მტერს, რომელსაც მრავალრიცხოვანი არმია ჰყავს, პირველხარისხოვანი შეიარაღება აქვს, კარგად გაწრთვნილი ოფიცერთა კადრები ჰყავს და საკმაოდ კარგად დაყენებული მომარაგება აქვა".

ბოლშევიკური პარტია, საბჭოთა მთავრობა, მთელი საბჭოთა ხალხი წლების მანძილზე სიყვარულით ზრდიდნენ წითელ არმიას. ჩვენი სამშობლოს ეკონომიერ ზრდასთან ერთად იზრდებოდა წითელი არმიის ძალიერებაც. პარტია და მთავრობა განუწყვეტელივ ზრუნავდნენ იმისთვის, რომ ჩვენს წითელ არმიას ჰქონოდა ყველაფერი, რაც საჭიროა თანამედროვეგ ომში გამარჯვებისათვის. ომის წინა წლებში საეკნიო მოაზროვნელი ეკონომიერ ბრძოლებში დამარცხდებიო.

„ახლა ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ომმა გააქარწყლა ყველა ეს გასაკიცხები. როგორც უნიადაგო და სასაცილო. ომმა გვიჩვენა, რომ წითელი არმია... ჩვენი ოროლის პირველხარისხოვანი არმიაა, რომელსაც საუსტბით თანამედროვე შეიარაღება აქვს, უაღრესად გამოცდილი მეთაურთა შემადგენლობა ჰყავს და ძალაი მორალურ-საბრძოლო თვისებანი აქვს. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ წითელი არმია სწორედ ის არმიაა, რომელმაც სასტიკად დაამარცხა გერმანიის არმია, რომელიც ჯერ კიდევ გუშინ შიშის ზარსა სცემდა ევროპის სახელმწიფოთა არმიებს". (ი. სტალინი).

ომგადალახული გმირობის იჩენდნენ წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მეომრები სამამულო ომის დღეებში. ისინი თავდადებით, სიცოცხლის დაუზოგავად, გასაოცარებელი მამაცობითა და ოსტატობით, სამშობლოსა და დიდი სტალინის სახელით ებმებოდნენ საძაგელრო-სასიკეთოლო, ბეგუჯერ უთანასწორო ბრძოლაში, და გამარჯვებელნი გამოდიოდნენ.

ბრძანება

სსრ კავშირის თავდაცვის სახალხო კომისრისა

№ 8

1946 წლის 23 თებერვალი

ქალაქი მოსკოვი

ამხანაგო წითელარმიელებო და წითელფლოტელებო, სერჟანტებო, ოფიცრებო და გენერლებო! დღეს ჩვენ ვდღესასწაულობთ წითელი არმიის არსებობის 28 წლისთავს.

28 წლისთავს წითელი არმია ხვდება თავისი ძალების გაფურჩქვნის ხანაში, გერმანელ და იაპონელ იმპერიალისტებზე გამარჯვებათა დიდებით გარემოსილი. ხანგრძლივი და მძიმე ომიდან წითელი არმია გამოვიდა მაღალი მორალურ-საბრძოლო თვისებების მქონე პირველხარისხოვან არმიად, რომელსაც საუსტბით თანამედროვე შეიარაღება აქვს და უაღრესად გამოცდილი და ნაწრთობი მეთაურები ჰყავს.

ფაშისტ დამპყრობთა წინააღმდეგ ომში წითელი არმია აღმოჩნდა თავის დიად ამოცანათა სიმაღლეზე, მან თავი გვიჩვენა საბჭოთა სახელმწიფოს ინტერესების ერთგულ და სიმიდო დამცველად. ჩვენმა მებრძოლებმა, ოფიცრებმა და გენერლებმა გაამართლეს ხალხის ნდობა და ღირსეულად შეასრულეს თავისი მოვალეობა სამშობლოს წინაშე. საბჭოთა ადამიანები თვალნათლივ დარწმუნდნენ, რომ მათ თამამად შეუძლიათ დაენდონ წითელ არმიას. ჩვენი ქვეყნის ყველა ხალხი სამართლიანად ამაყობს თავისი არმიით, მისი გამარჯვებებით და წმიდად ინახავს სამშობლოსათვის ბრძოლებში მამაცთა სიკვდილით დაცვენულ გმირთა ხსოვნას.

წითელი არმიის შესანიშნავი გამარჯვებანი აიხსნება, უწინარეს ყოვლისა, იმით, რომ იგი ჭეშმარიტად სახალხო არმიაა და თავისი ხალხის ინტერესებს იცავს. საბჭოთა ადამიანებს მხურვალედ უყვართ თავისი არმია და მუდამ ზრუნავენ მისი ძლიერების განმტკიცებისათვის. ეს მზრუნველობა განსაკუთრებით ნათლად გამოვლინდა დიდი სამამულო ომის მძიმე წლებში. მთელი ჩვენი ხალხი დაუღალავად, დღედაღამ შრომობდა ფრონტისათვის, გამარჯვებისათვის. მუშების, გლეხების, ინტელიგენციის თავდადებული შრომის გარეშე, მათი მატერიალური და მორალური მხარდაჭერის გარეშე წითელი არმია ვერ დასძლევდა მტერს.

წითელი არმიის გამარჯვებანი აიხსნება შემდეგ იმით, რომ მისთვის ზრუნავს და მას ზრდის კომუნისტური პარტია.

სსრულებდა რა დიდი ლენინის ანდერძს, საბჭოთა ხალხმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ჩვენი სამშობლო ჩამორჩენილი ქვეყნიდან მოწინავე ქვეყნად, აგრარულიდან ინდუსტრიულ ქვეყნად გადაიქცია. ამით შექმნილ იქნა მთელი საჭირო მატერიალური შესაძლებლობანი მტრების წინააღმდეგ წითელი არმიის წარმატებითი ბრძოლისათვის.

დიდი სამამულო ომის წლებში კომუნისტურმა პარტიამ ჩვენი ქვეყანა ერთიან სამხედრო ბანაკად დარაზმა და ხალხისა და არმიის მთელი ღონისძიებანი წარმართა ერთი საერთო მიზნისაკენ — მტრის განადგურებისაკენ. კომუნისტური პარტია განუმარტავდა საბჭოთა მეომრებს ომის აზრსა და მიზნებს, უნერგავდა მათ სამშობლოსადმი სიყვარულს, განუმტკიცებდა სამრძოლო სულისკვეთებას, უნერგავდა უშიშრებასა და დისციპლინას. ყველაფერი ეს ჩვენი გამარჯვების დიდმნიშვნელოვანი პირობა იყო.

დაამთავრა რა ომი მტრებზე გამარჯვებით, საბჭოთა კავშირი შეეხვდა თავისი სამეურნეო განვითარების ახალ, მშვიდობიან პერიოდში. ამჟამად საბჭოთა ხალხის წინაშე დგას ამოცანა — განამტკიცოს მოპოვებული ეროვნული ეკონომიკა ომამდელ დონეზე. ჩვენ არ შეგვიძლია დავჯაჭვოდეთ ამ პოზიციების განმტკიცებას, ვინაიდან ეს ერთ ადგილზე შეჩერებამდე მიგვიყვანდა, — ჩვენ უნდა გავწიოთ წინ, რათა შევქმნათ პირობები სახალხო მეურნეობის ახალი მძლავრი აღმავლობისათვის. ჩვენ უმოკლეს ვადაში უნდა მოვუშუშოთ ჩვენს ქვეყანას მტრის მიერ მიყენებული ჭრილობები და აღვადგინოთ სახალხო მეურნეობის განვითარების ომამდელი დონე, რათა უახლოეს დროში მნიშვნელოვნად გადავაჭარბოთ ამ დონეს, ავამაღლოთ ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა და კიდევ უფრო განვამტკიცოთ საბჭოთა სახელმწიფოს სამხედრო-ეკონომიური ძლიერება.

ახალ პირობებში წითელი არმია ფხიზლად უნდა იცავდეს საბჭოთა ხალხის მშვიდობიან შემოქმედებითს შრომას, საიმედოდ უზრუნველყოფდეს საბჭოთა კავშირის სახელმწიფოებრივ ინტერესებს და მტრებისათვის მოუვალი გახადოს ჩვენი სამშობლოს საზღვრები.

ომის დროს წითელი არმიის მებრძოლებმა, ოფიცრებისა და გენერლების მოაკარი ამოცანა იყო გამარჯვების მოპოვება, თავისი ძალებისა და ცოდნის უნარიანად გამოყენება მტრის სრული განადგურებისათვის. მშვიდობიან დროს უკლებლივ ყველა მებრძოლის, ოფიცრისა და გენერლის პირველხარისხოვანი ამოცანაა განუწყვეტელივ სრულყოს თავისი სამხედრო და პოლიტიკური ცოდნა. ყველა წითელარმიელი და სერჟანტი დაუღალავად უნდა სწავლობდეს სამხედრო საქმეს, იცოდეს თავისი იარაღი და უნაკლოდ ახრულებდეს თავის სამსახურებრივ მოვალეობებს. ოფიცერთა შემადგენლობას ახლა უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე წინათ, მოეთხოვება ხელქვეითთა კარგად სწავლებისა და აღზრდის ცოდნა. ომის წლებში წითელი არმიის ოფიცრები და გენერლები კარგად დაეუფლნენ ბრძოლის ველზე ჯარების გაძღოლის ოსტატობას. ახლა ყველა ოფიცერი და გენერალი სრულყოფილად უნდა დაეუფლოს მშვიდობიან გარემოებაში ჯარების სწავლებისა და აღზრდის ოსტატობას.

დიდმა სამამულო ომმა სამხედრო საქმეში ბევრი რამ ახალი შეიტანა. ბრძოლის ველებზე მოპოვებული ბრძოლური გამოცდილება უმდიდრესი საგანძურია ჯარების სწავლებისა და აღზრდისათვის. ამიტომ არმის მთელი მომზადება უნდა სწარმოებდეს წარსული ომის გამოცდილების უნარიანი ათვისების საფუძველზე. საერთო აგრეთვე ეს გამოცდილება ყოველმხრივ იქნას გამოყენებული ოფიცერთა კადრების თეორიული განათლებისა და საბჭოთა სამხედრო მეცნიერების შემდგომი ზრდისათვის. უნდა გვახსოვდეს, რომ სამხედრო საქმე განუწყვეტელივ და სწრაფად ვითარდება. წითელი არმია მოვალეა არა მარტო კვალდაკვალ მიჰყვებოდეს სამხედრო საქმის განვითარებას, არამედ აგრეთვე წინ წასწიოს იგი.

წითელი არმია აღჭურვილია პირველხარისხოვანი ტექნიკით, რომელიც მისი საბრძოლო ძლიერების საფუძველს შეადგენს. ამოცანა ის არის, რომ ჩინებულად ეიცოდეთ ეს ტექნიკა, უნარიანად ვფლობდეთ მას და თვალსაჩინოვით ვუფრთხილდებოდეთ.

ჯარების სწავლებასა და აღზრდაში წარმატებანი წარმოდგენელია. მტაცელ დისციპლინისა და მკაცრი სამხედრო წესრიგის გარეშე, რომელთა დაცვა არმის მთელი შემადგენლობის უმთავრეს მოვალეობას წარმოადგენს. დისციპლინისა და წესრიგის დასაყრდენს, პირველ რიგში, უნდა წარმოადგენდნენ ჩვენი — მეთაურთა კადრები, მათ შორის ზემდგომები და სერჟანტები — წითელარმიელთა უახლოესი და უშუალო უფროსები და აღმზრდელები.

წითელი არმიის მებრძოლებს, ოფიცრებსა და გენერლებს დიდი დამსახურება აქვთ ხალხისა და სამშობლოს წინაშე. მაგრამ ეს არ უნდა იწვევდეს ამპარტავნობასა და უდარდელობას. არა თავისი დამსახურებით ეოყოჩონა, არამედ თავის პოსტზე კეთილსინდისიერად შრომა, მთელი ძალებისა და ცოდნის მოზმარება წითელი არმიის სარგებლობისათვის —აი რა მოეთხოვება თვითეულ საბჭოთა მეომარს.

ამხანაგო წითელარმიელებო და წითელფლოტელებო, სერჟანტებო, ოფიცრებო და გენერლებო!

საბჭოთა მთავრობისა და ჩვენი კომუნისტური პარტიის სახელით მოგესალმებით და მოგილოცავთ წითელი არმიის 28 წლისთავს.

წითელი არმიის დღის აღსანიშნავად — ვბრძანებ:

დღეს, 23 თებერვალს, მიეცემულ იქნას სალუტი ოცი საარტილერიო ზალვით: ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქ მოსკოვში, მოკავშირე რესპუბლიკათა დედაქალაქებში და გმირ ქალაქებში — ლენინგრადსა, სევასტოპოლსა და ოდესაში.

გაუმარჯოს ჩვენს ძლევამოსილ წითელ არმიას!

გაუმარჯოს ჩვენს ძლევამოსილ სამხედრო-საზღვაო ფლოტს!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან კომუნისტურ პარტიას!

გაუმარჯოს დიდ საბჭოთა ხალხს!

გაუმარჯოს ჩვენს მძლავრ სამშობლოს!

სსრ კავშირის თავდაცვის სახალხო კომისარი
საბჭოთა კავშირის გენერალისიმუსი ი. სტალინი

ᲓᲐᲠᲒᲑᲐᲖᲝᲑᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲘᲐᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲗᲐᲕᲛᲯᲓᲝᲛᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲐᲛᲓᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲗᲐᲠᲗᲔ ᲘᲠᲐᲜᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲯᲘᲚᲝᲓ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲕᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

22 თებერვალს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი ვ. მ. მოლოტოვმა დარბაზობა გამართა მოსკოვში მყოფ ირანის პრეზიდენტ-მინისტრ ბ-ნ კავამ-ეს-სალტანეს პატივისცემად.

დარბაზობას დაესწრნენ ბ-ნი კავამ-ეს-სალტანე, ბ-ნები დ. ამირი, გ. სალარი, რ. ხ. შაფაგი, ხ. ფორი, ხ. პირნასხარი, ს. ასადი, ა. ბ. ნიკბერი, ირანის საელჩოს წევრები მოსკოვში პრჩეკლის ბ-ნ ა. ეტესამის მეთაურობით, მოსკოვში აკრედიტებული საელჩოებისა და მისიების მეთაურები.

დარბაზობას დაესწრნენ აგრეთვე მონოლოვის სახალხო რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრი მარშალი ჩოიბალსანი, მონოლოფთის სახალხო რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრის მოადგილეები ცედენბალი და ლუსანი, მონოლოფთის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი პროფესორი შერენდიბი, მონოლოფთის სახალხო რესპუბლიკის ეკონომიკის მინისტრი-ლუსანდამბანი, ბულგარეთის საკავშირო დელეგაციის წევრები.

საბჭოთა კავშირის მხრივ დარბაზობას დაესწრნენ სსრ კავშირის სახალხო კომისრები ა. გ. ზვერევი, გ. ა. მიტერევი, ი. ვ. კოვალევი, კ. ი. სერგეიეფი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილეები ა. ი. ვინინსკი, ვ. ვ. დეკანოზოვი, ს. ა. ლოზოვსკი, ი. მ. მაისკი, საგარეო ეკონომიის სახალხო კომისრის მოადგილეები მ. ბ. ბელეზინი, ვ. ვ. მიკეროვი, სსრ კავშირის ღრუსანი მონელოფთის სახალხო რესპუბლიკაში ი. ი. ივანოვი, პროფკავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე ვ. ვ. ვუზნეკოვი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის, საგარეო ეკონომიის სახალხო კომისარიატის, სსრ კავშირის თავდაცვის სახალხო კომისარიატის, სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახალხო კომისარიატის პასუხისმგებელი მუშაკები, აგრეთვე საბჭოთა საზოგადოებრივობისა და საბჭოთა და უცხოელთა პრესის წარმომადგენლები.

ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘᲐ

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოსი

ᲒᲐᲛᲝᲬᲣᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲔᲚᲘ ᲓᲦᲔ — 24 ᲗᲔᲗᲠᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲙᲘᲠᲘᲚᲘᲡ 1946 ᲬᲚᲘᲡ 25 ᲗᲔᲗᲠᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ — ᲝᲠᲐᲛᲓᲐᲑᲐᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲯᲔᲚᲝᲓ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲕᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

საქართველოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭო **ადგენს:**

25 თებერვალს საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 25 წლისთავის შესასრულებასთან დაკავშირებით — გამოსასვლელი დღე საქართველოს სს რესპუბლიკაში 24 თებერვლის კიკრიდან გადატანილ იქნას ორმაბათისთვის — 1946 წლის 25 თებერვლისათვის.

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე ვ. მ. ბაძრაძე
საქართველოს სსრ სახკომსაბჭოს საქმეთა მმართველი ხ. ხ. როსტიაშვილი

1946 წლის 22 თებერვალი. ქ. თბილისი.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲐᲘᲣᲑᲘᲚᲘᲣᲠᲘ IX ᲡᲔᲡᲘᲘᲡ ᲓᲐᲮᲣᲚᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ

საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს საიუბილიო IX სესია გაიხსნება ა. წ. 24 თებერვალს, საღამოს 7 საათზე, თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის ლენინის ორდენოსანი სახელმწიფო თეატრის შენობაში.

საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატების რეგისტრაცია იწარმოებს საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საქმეთა ᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡᲨᲘ (ოთახი № 3) 23 თებერვალს დილის 10 საათიდან ღამის 12 საათამდე, 24 თებერვალს — დილის 10 საათიდან საღამოს 6 საათამდე.

წითელი არმია სსრ კავშირის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის ერთგული გუშაგია

ა. ვასილევსკი
საბჭოთა კავშირის მარშალი

წითელი არმია თავისი არსებობის 29-ე წელში შედის. ლენინისა და სტალინის ნებით შექმნილმა, ბოლშევიკური პარტიისა და მთელი საბჭოთა ხალხის მიერ მზრდილებით აღზრდილმა ჩვენმა შეიარაღებულმა ძალებმა, თავისი ცხოვრებისა და ბრძოლის ოცდაერთ წლის განმავლობაში განსაცვიფრებლად დიდი, რთული და საგულისხმო გზა განვლეს.

ღირსსახსოვარია 1918 წელი — ის წელი, როდესაც ვლადიმერ ილიჩ-ძეს ხელი მოაწერია დეკრეტს წითელი არმიის რეგულარული საწყლების შექმნის შესახებ.

ღირსსახსოვარია 1918 წლის 23 თებერვლის დღე—ის დღე, როდესაც წითელ არმიის ჯერ კიდევ მოუმაგრებელმა ნაწილებმა ფსკოვთან და ნარვასთან გაანადგურეს გერმანელთა ჯარები, რომლებიც ცდილობდნენ ხელი ჩაეგდოთ პეტროგრადი, ის დღე, რომელიც ამ სასახელო გამარჯვების აღსანიშნავად ჩვენი წითელი არმიის ყოველწლიური დღესასწაული გახდა.

ღირსსახსოვარია სამოქალაქო ომის მძიმე და ამავე დროს წითელი არმიისათვის სასახელო წლები. როდესაც თეთრგვარდიელებსა და ინტერვენტების წინააღმდეგ სასტიკი ბრძოლის პირობებში ჩვენმა ჯარებმა მოიგერიეს ანტანტის სამი ლაშქრობა ახალგაზრდა საბჭოთა სახელმწიფოზე და გამარჯვებული გამოვიდნენ.

წითელი არმიის მშრომელებასთან ერთად გარდეკილად წამოიჭრა ის საკითხი, რომ შეგვექმნა მისთვის ახალი, საბჭოთა სამხედრო მეცნიერება—გამარჯვების მეცნიერება, შეგვექმნა ახალი, რევოლუციური სტრატეგია—საზოგადოებრივი განვითარების კანონების ღრმა გაგებაზე დამყარებული სტრატეგია.

ახალი სტრატეგიის შექმნის აზოცანა ბრწყინვალედ გადაჭრეს წითელი არმიის შემქმნელებმა, სოციალისტური რევოლუციის დიდმა ბელადებმა ლენინმა და სტალინმა.

ამ სტრატეგიის თვისებებმა თავი იჩინეს წითელი არმიის არსებობის პირველ დღეებშივე.

საბოჭოლაჭი ომის მძიმე წლებში ლენინის ხელმძღვანელობით, სტალინის ხელმძღვანელობით, რომელსაც პარტიის ცენტრალური კომიტეტი სხვადასხვა ფრონტებს ყველაზე პასუხსაგებ უბნებზე გზავნიდა, იქედგმდა ახალი, რევოლუციური სამხედრო სტრატეგია და ტაქტიკა სამხედრო მეცნიერებაში შაბლონთან და უძოძრაობასთან ბრძოლაში.

იმ დროის ახალი, რევოლუციური სტრატეგიის ყლასიკურ ნიმუშებს წარმოადგენენ ამხანაგ სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით ჩატარებული და ოფენზივ ისტორიაში სამუდამოდ შესული ბრწყინვალე ოპერაციები 1918-1919 წლებში, ცარიცინის დასაცავად და იუდენიჩის იმ ცდების ხალიკვიდაციად, რომლებიც მიმართული იყო პეტროგრადის დაკარობისაკენ. ასრულებდა რა სტალინური სტრატეგიულ გეგმას, წითელმა არმიამ გაანადგურა თეთრგვარდიელ გენერალ დენიკინის ჯარები, დენიკინის ბანდებისაგან გასწმინდა უკრაინა, დონბასი, ჩრდილოეთ კავკასია, შავ ზღვაში გადაკეთა ამ ბანდების ნაშთები. დასასრულ, პერეკოპის გმირული ეერიშით წითელმა არმიამ უკანასკნელი და გადამწყვეტი ლაბარი ჩაესვა თეთრგვარდიელ გენერალ ვრანგელის ჯარებს და გათავისუფლა ჩვენი მიწა-წყალი კონტრრევოლუციური სიბილწისაგან.

მიუხედავად სამოქალაქო ომის, მთელი სიძნელისა, წითელი არმია ამ ომიდან გამოვიდა განმტკიცებული და უდიდესი საბრძოლო გამოცდილებით გამდიდრებული. უცხოელი დამპყრობლების წინააღმდეგ შეუპოვარ ბრძოლაში მან დაიცვა ჩვენი საბჭოთა სამშობლოს ღირსება, თავისუფლება და დამოუკიდებლობა, დაიცვა ჩვენი ქვეყნის ხალხთა უფფლება აშენონ თავიანთი ცხოვრება სოციალისტურ საფუძველებზე.

ლენინ-სტალინის პარტია აფრთხილებდა ხალხს იმ საფრთხის შესახებ, რასაც კაპიტალისტური გარემოცვა შეიცავდა, და მოუწოდებდა რევოლუციური სიფხიზლისაკენ. პარტია და სახელმწიფო ყოველ ღონეს ხმარობდნენ წითელი არმიის განმტკიცებისა და მისი საბრძოლო ოსტატობის სრულყოფისათვის. ჩვენი ქვეყნის ეკონომიური ძლიერებისა და ჩვენი ხალხის კულტურულობის ზრდასთან ერთად იზრდებოდა წითელი არმიის ძლიერებაც.

ცნობილია, რომ უცხოთის პრესის თვალსაზრისი მოღვაწეებსა და სამხედრო საქმის ბევრ ალიარებულ ავტორიტეტს ხაზგვარგარეთ არაერთგზის გაუღეცხადებიათ, წითელი არმიის მდგომარეობა დიდ ეჭვს იწვევსო. მეორე მსოფლიო ომმა გაალმაცერა ეს უნიადაგო და სასაცილო განცხადებანი. წითელმა არმიამ თავისი გენიალური მხედრობითმთავრის გენერალისიმუსის ამხანაგ სტალინის წინამძღოლობით სასტიკად დამარცხა გერმანიის არმია, რომელიც ჯერ კიდევ გუშინ თავზარსა სცემდა ევროპის სახელმწიფოთა არმიებს. წითელი არმია „ჩვენი დროის პ-რეფხარისხოვანი არმიაა, „რომელიც სავსებით თანამედრო

ეროვნული ბიბლიოთეკა

აგიტატორისა და პროპაგანდისტის დასახმარებლად

საქართველოს სოციალისტური სოფლის მეურნეობის აყვავება

წარსულიდან

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე მიწას და სხვა საწარმოო საშალებას მოკლებული მშრომელი გლეხობა იტანჯებოდა ექსპლოატატორთა ყელის ქვეშ. სიწო, დიდი რაოდენობა მუქმახორა ელემენტების ხელში იყო. თბილისსა და ქუთაისის გუბერნიების ზოგიერთ მაზრაში გლეხობა მთელი ეარენი მიწების მხოლოდ ერთ მეათედს ფლობდა. გლეხი იძულებული ხდებოდა მიწა დასაშვებელად აეღო მემამულისაგან და მოსავლის ნახევარი და ხშირად მეტიც მისთვის მიეცა. გლეხს შრომით მემამულეებში და თავადაზნაურები მდიდრდებოდნენ.

ქართველი ხალხის მოსახსნელ მტრების—მენშევიკების ბატონობის დროს გლეხობის მდგომარეობა არა თუ არ გაუმჯობესებულა, არამედ გაუარესდა კიდეც. დაეცა საქართველოს ინდიგა გამოფიტული სოფლის მეურნეობა. საშინელი სიღატაკე, შიმშილი და გაჩირვება,—აი როგორი იყო შრომელი გლეხობის ხვედრი მენშევიკების დროს.

სოფლის მეურნეობის ძირითად საწარმოო იარაღს საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე კავი ან ხის ბეთანი წარმოადგენდა. ნიადაგის დასაშუშავებელი ეს პრიმიტიული იარაღი მაშინ მხოლოდ შეძლებულ გლეხობას ჰქონდა. ერთი ეთანი 15 კომლზე, ერთი კავი სამ მეურნეობაზე—ასეთი იყო სოფლის მეურნეობის „ტექნიკური“ შეიარაღება 1921 წელს—საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დროსათვის.

საკოლმეურნეო წყობილების ბრწყინვალე გამარჯვება

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის კაშკაშა მზე საქართველოში ამობრწყინდა 1921 წლის 25 თებერვალს. მან გლეხობას მთელ მშრომელ მასებთან ერთად მოუტანა თავისუფლება, დასწყვინა მრავა ახალ ცხოვრებას.

ინდუსტრიალიზაციის სტალინური პოლიტიკის გამარჯვების შედეგად ჩვენი სოფლის მეურნეობა აღიჭურვა პირველხარისხოვანი იარაღ-მანქანებით. ჩვენი მიწათმოქმედება ყველაზე უფრო მექანიზებულია მთელ მსოფლიოში. გლეხობა დარწმუნდა, რომ კოლმეურნეობათა გზა ერთადერთი სწორი გზაა. ბოლშევიკურმა პარტიამ დიდი **სტალინის** ბრძანული ხელმძღვანელობით ეზრენინელიკაო საკოლმეურნეო წყობილების საბოლოო გამარჯვება.

საბჭოთა ხელისუფლებამ გლეხებს მისცა მიწა უსასყიდლოდ და უვადო სარგებლობაში. საქართველოს კოლმეურნეობებს სამეფოსო სარგებლობაშია გადაცემული 3.715.000 ჰექტარი მიწა.

ჩვენი რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის აყვავებაში უდიდესი როლი შეასრულა საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის ისტორიულმა დადგენილებამ. საქართველოს ბოლშევიკებმა, განუხრელად ახორციელებდნენ რა საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და პირადად დიდი სტალინის მითითებებს, ქართველი ხალხის საამაყო შვილის ამხანაგ ლავრენტი პაატლეს-ძე ბერიას ხელმძღვანელობით სწორად განსაზღვრეს სოფლის მეურნეობის განვითარების გზნ, რასაც ჰავისა და ნიადაგის პირობები ვეიყარნახებდნენ და შესანიშნავი წარმატებანი მოიპოვეს.

ბოლშევიკური პარტიის, საბჭოთა მთავრობის, დიდი სტალინის მუდმივი მზრუნველობითა და დახმარებით, ამხანაგ ბერიას უშუალო ხელმძღვანელობით საქართველოში ფართო მასშტაბით განვითარდა ძვირფასი სუბტროპიკული და ტექნიკური კულტურები.

საქართველოს კოლმეურნეობანი განმტკიცებენ მეურნეობრივად, ორგანიზაციულად და პოლიტიკურად. 1943 წლის ფაქიზულისათვის კოლმეურნეობებში გაერთიანებული იყო გლეხურ მეურნეობათა 98 პროცენტი.

საქართველოს სოფლის მეურნეობაში სახელმწიფომ დაანაწილა 2 269 მილიონი მანეთი. აქედან 1928-დან 1943 წლამდე, ე. ი. კოლეტმეურნეობაციის პერიოდში—1.372,7 მილიონი მანეთი.

კოლმეურნეობათა განმტკიცების საქმეში, მნიშვნელოვანი როლი შეასრულეს მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებმა.

ახლა საქართველოში 60 მტს-ია. 1945 წელს მტს-ებში ძალმობდა 1.743 ტრაქტორი. საქართველოში არის 455 კომბაინი. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში გამოიზარდნენ მექანიზატორთა შესანიშნავი კადრები, რომელნიც ეფექტურად იყენებენ თანამედროვე სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკას. ჩვენს რესპუბლიკას ახლა ჰყავს 2.409 ტრაქტორისტი, 400-ზე მეტი კომბაინერი, 420 მეშტურვალე. ამას გარდა, ჩვენი სოფლის მეურნეობა შეიარაღებულია მოსავლის აღებისა სხვადასხვა მანქანებით.

საქართველო მთელს საბჭოთა კავშირში ცნობილია თავისი ძვირფასი სუბტროპიკული და ტექნიკური კულტურებით. ეს კულტურები ჩვენი კოლმეურნეების სიამაყეა და მათი მატერიალური კეთილდღეობის ზრდის საფუძველ წარმოადგენენ.

ჩაი

ჩაის, საქართველოს სოფლიო მეურნეობის ამ უმნიშვნელოვანესმა კულტურამ, მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ჰპოვა ფართო გასაქანი, განსაკუთრებით კი —1931 წლიდან.

1945 წლისთვის ჩაის პლანტაციები საქართველოში 51.532 ჰექტარს შეადგენდა. 1945 წელს სახელმწიფოს ჩაბარდა 20.253,6 ტონა ჩაის მწვანე ფოთოლი, გვგმა შესრულდა 106,4 პროცენტით. აქედან პირველი ხარისხისა იყო 15.941,5 ტონა, მეორე ხარისხისა —2.811,5 ტონა.

იზრდება ჩაის მოსავლიანობა. საკმარისია ითქვას, რომ 1944 წელს 1928 წელთან შედარებით მიღებული იყო თითქმის 50-ჯერ მეტი ჩაის მწვანე ფოთოლი. 1931 წელს ჰექტარზე საშუალოდ რესპუბლიკაში მიღებული იყო 700 კილოგრამი ფოთოლი, 1940 წელს კი—2.300-2.400 კილოგრამი.

ქართული ჩაი ცნობილია მთელს საბჭოთა კავშირში და იგი თავისი ხარისხით ცალონისა და ჩინეთის საუკეთესო ხარისხის ჩაის არ ჩამოუვარდება.

ჩაის კულტურა კოლმეურნეობებისა და კოლმეურნეების მატერიალური კეთილდღეობის უმნიშვნელოვანესი წყაროა. ეს იქიდანაც ჩანს, რომ 1945 წელს კოლმეურნეობებმა სახელმწიფოსათვის ჩაბარებულ ჩაის ფოთოლში ძიღლეს 136.505 ათასი მანეთი.

საქართველოში შემენილია ჩაის მრეწველობის მტკიცე ბაზა. ქართული ჩაი მზადდება ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით მოწოდილი ფაბრიკებში. ამჟამად საქართველოში არის ჩაის 40 ფაბრიკა. ფაბრიკებმა აითვისეს ისეთი მაღალხარისხოვანი ჩაის გამოშვება, როგორიც არის „საქართველოს თაიგული“ და „ეკატერა“.

ციტრუსები

ციტრუსები (ფორთოხალი, ლიმონი, მანდარინი) 1921 წელს გაშენებული იყო მხოლოდ 400 ჰექტარი. ამ შესანიშნავი კულტურების განვითარებას სერიოზული ყურადღება საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ მიექცა, განსაკუთრებით კი 1931 წლიდან.

ჩვენი პარტია, საბჭოთა მთავრობა, დიდი სტალინი უდიდეს ყურადღებას უთმობენ საქართველოს სუბტროპიკულ მეურნეობის საკითხებს. საკმარია ამ. ბ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს 1935 წლის 5 ნოემბრის დადგენილებით, რომელიც მიღებულ იქნა ამხანაგ სტალინის ინიციატივით, საქართველოში 1940 წლისათვის ციტრუსოვანთა ნარგავების ფართობი გადიდებულ უნდა ყოფილიყო 20 ათას ჰექტარამდე. ეს დავალება 4.621 ჰექტარის გადაჭარბებით იქნა შესრულებული. მაგრამ 1941-42 წლის სუსხიანმა ზამთარმა დიდი ზიანი მიაყენა ციტრუსოვანთა ნარგავებს და მათი ნაწილი დაიღუპა. ახლა საქართველოში 18.000 ჰექტარი ციტრუსოვანი პლანტაციებია. ჩვენი რესპუბლიკა წლითიწლობით ასეულ მილიონობით ციტრუსებს ნაყოფს აძლევს საბჭოთა სამშობლოს. 1945 წელს საქართველომ ციტრუსების ნაყოფს დაახდინის გეგმა 107,6 პროცენტით შეასრულა.

საბჭოთა სახელმწიფოს უდიდეს მზრუნველობას ჩვენი სუბტროპიკული მეურნეობის განუხრელი აღმავლობასთვის მოწმობს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება „საქართველოს სს რესპუბლიკაში ციტრუსოვანი კულტურების შემდგომი განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“. მთავრობის მიერ დამტკიცებული გეგმა თვალისწინებს 1950 წლის დამდეგისათვის საქართველოში ციტრუსოვანი კულტურების ფართობის გადიდებას 29,0 ათას ჰექტარამდე. ეს იმას ნიშნავს, რომ 1946-1950 წლებში უნდა გაშენდეს ციტრუსოვანი კულტურების ახალი პლანტაციები 11 ათას ჰექტარზე.

ეს ფაქტიური ბანი საქართველოს ეროვნულ ეკონომიკაში ჩვენს დიდ ეკონომიკურ ამოცანებს ფორთოხლის, ლიმონისა და ჩაის ფართობის მოლიარდზე მეტ ნაყოფს.

საკავშირო კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობაზე ამხანაგი ა. მიკოიანი ამბობდა: „ქართველმა კომუნისტებმა ამხანაგ ლავრენტი ბერიას მეთაურობით საუკეთესო მუშაობა ჩაატარეს დასავლეთ საქართველოში, სადაც უკვე ახლა ცალკეული კეთილები კალიფორნიაზე უკეთესია, და შორს არ არის ის დრო, როდესაც ჩვენ გვეძლება ჩვენი საბჭოთა კალიფორნია, ამერიკელზე უკეთესი“.

დიახ, ჩვენ გვაქვს საბჭოთა კალიფორნია, ამერიკელზე უკეთესი.

ძვირფასი სუბტროპიკული კულტურები

ჩვენში სამრეწველო მასშტაბით ვითარდება ისეთი ძვირფასი კულტურა, როგორიც არის ტუნგო. განსაკუთრებით უკანასკნელი წლების მანძილზე ტუნგოს მეორე სამშობლო საქართველოში ჰპოვა. მისი ნაყოფი ძვირფასს ზეთს იძლევა, რომელსაც სხვა ძვირფას თვისებებთან ერთად აქვს სწრაფად ზმდის უნარი. მედიცინაში ეკალალიტის ზეთს ყიენენენ სხვადასხვა ავადმყოფობის წინააღმდეგ, ხოლო ბინა მრეწველს ძმრად და გამოხდის გზით მიიღება ძმრისმაგვარ, ხის სპირტი და სხვა.

ფართოდ განვითარდა ჩვენში ბერნის კულტურა. საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე საქართველოში სრულიად არ მოჰყვოდათ ეფეროვანი ბერნინ. ახლა ბერნინის პლანტაციებს რამდენმე ასეული ჰექტარი უჭირავს. საქართველო ბახდა ბერნინის ზეთის ერთ-ერთი მიმწოდებელი საბჭოთა კავშირის პარფიუმერიისა და კვების მრეწველობისათვის.

საქართველო არის ერთადერთი მხარე, რომელიც საბჭოთა კავშირის მრეწველობას ამარაგებს კეთილშობილი ფიალით. დაფნის კულტურა დიდ შემოსავალს აძლევს ჩვენს კოლმეურნეებს.

მევენახეობა

მეოცე საუკუნე დასაწყისს საქართველოში 70 ათასი ჰექტარი ვენახი იყო გაშენებული, მაგრამ ფილოქსერის გავრცელებისა და მასთან არასაკმაო ბრძოლის გამო სულ მცირე დროში დიდი რაოდენობის ვაზი დაიღუპა. 1921 წელს ვენახების ფართობი 29,5 ათას ჰექტარამდე შემცირდა. მათი დიდი ნაწილი ფილოქსერით იყო დაავადებული.

ვენახის კულტურა განსაკუთრებით განადგურდა მენშევიკების ბატონობის წლებში. სოფლის მეურნეობის ეს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი და უძველესი დარგა—მენშევიკებმა ფოთოლქნის სრულ განადგურებამდე მიიყვანეს.

მევენახეობის აღორძინება მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ იწყება. ფილოქსერისაგან ვენახების კატასტროფული განადგურება შეჩერებულ იქნა. დიდი მუშაობა ჩატარდა ფილოქსერგაამძლე სანერგე მასალის—ამერიკული ვაზის სადეგების ბაზის შესაქმნელად.

ამხანაგ სტალინის ინიციატივით მიღებულმა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1936 წლის 28 ივლისის და 1940 წლის 25 აპრილის ისტორიულმა დადგენილებებმა უდიდესი გარდატეხა მოახდინეს მევენახეობისა და მეღვინეობის შემდგომი განვითარების საქმეში. საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა 1936 წლის 25 აგვისტოს ამხანაგი ლავრენტი ბერია აღნიშნავდა: „საქართველოს მევენახეობა თავისი განვითარების ახალ ხანას იწყებს... მევენახეობა უნდა გადავიფიქროთ საქართველოს ყველა რაიონში და პირველ რიგში განსაზღვრადგიტეულ სექტორში“. ამ მითითების განსახორციელებად საქართველოში დიდი მუშაობა აწოა გაწეული.

ამჟამად საქართველოში 59.208 ჰექტარი ვენახია. აქედან ფილოქსერის გამძლე სანერგეებზე გაშენებულია 40.000 ჰექტარზე მეტი. საგრძნობლად გაიზარდა ამერიკული ვაზის სიდიდე. ფართობი. 1930 წლისათვის იყო 321 ჰექტარი ამერიკული ვაზის სადეგი, 1945 წლის 1 იანვრისათვის კი—800 ჰექტარამდე.

საქართველოს ღვინო სამართლიანად ითვლება ჩვენი ქვეყნის ერთ-ერთ საუკეთესო ღვინოდ ჩვენში მეტაღე საფუძველი ჩაეყარა საბჭოთა შამპანურის წარმოებას. თუ 1936 წლამდე საქართველოში წლიურად 50.000 ბოთლი შამპანური მზადდებოდა, 1940 წელს დამზადდა 1,8 მილიონი, ხოლო 1942 წლიდან ყოველწლიურად მზადდება ორი მილიონი.

მეხილეობა

მეხილეობა წინათ მივიწყებული დარგი იყო. ახლა საქართველოში ხეხილის ბაღებს 71.463 ჰექტარი უჭირავთ.

ინტენსიურად განვითარდა ჩვენში სუბტროპიკული მეხილეობა — ხურმა, ბუშმეთა, ფეიხოა და სხვა.

მეხილეობის განვითარების დიდი პერსპექტივები მოეცემელია სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოსა და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1940 წლის 15 ოქტომბრის დადგენილებაში—„საქართველოს სსრ ქართლის რაიონებში სოფლის მეურნეობის, განსაკუთრებით სამრეწველო მეხილეობისა და მევენახეობის შემდგომი აღმავლობის ღონისძიებათა შესახებ“.

თამბაქო

საქართველო ცნობილია თავისი მაღალხარისხოვანი თამბაქოთი. პირველი იმპერიალისტური მსოფლიო ომის და მენშევიკების ბატონობა წლებში მეთამბაქოთა ძლიერ დაეცა. მაგალითად, 1921 წელს აფხაზეთში სამრეწველო მეთამბაქეობა ფაქტიურად არ არსებობდა. მთლიანად საქართველოში თამბაქოს 1922 წელს ეკავა მხოლოდ 338 ჰექტარი.

საბჭოთა ხელისუფლების წლებს მანძილზე მეთამბაქოობა დიდად განვითარდა. ახლა საქართველოში ყოველწლიურად 15.654 ჰექტარი თამბაქოს ირგვება. დიდად გაიზარდა თამბაქოს მოსავლიანობაც. ჩვენი თამბაქოს ფაბრიკები მაღალხარისხოვან პაპიროსს უშვებენ.

შაქრის ჭარხალი

შაქრის ჭარხლის კულტურა უკვე ათვისებულ ქართლის რაიონებში. შარშან შაქრის ჭარხალი დათესილი იყო 6.003 ჰექტარი. წარმატებით სრულდება საბჭოთაწოლოთათვის ჭარხლის ჩაბარების გეგმა. იზრდება შაქრის ჭარხლის მოსავლიანობა. 1933 წელს ჰექტარზე საშუალოდ რესპუბლიკაში მიღებული იყო 75 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი, 1940 წელს—157 ცენტნერი, 1944 წელს, კი მოსავლიანობა კიდევ უფრო გაიზარდა.

ლ. ბ. ბერიას სახელობის ბაკურის შაქრის ქარხანა ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით არის მოწყობილი. იგი შეუფერხებლად აწარმოებს მთელ ნედლეულს და იძლევა კარგი ხარისხის შაქარს.

კოლხიდის ამოზრდა

სხვა დიდ საირიგაციო ღონისძიებებთან ერთად ვანის-კაკურეთი უნდა აღინიშნოს მუშობა კოლხიდის ჭაობის დასაშრობად. კოლხეთი მუშობა არის გაწეული კოლხიდის ათვისებისათვის. ქაობიდან განთავისუფლებული ათასობით ჰექტარი საუკეთესო მიწები. სამუშაოთა დამთავრების შემდეგ მივიღებთ ათეულათასობით ჰექტარ მიწას სუბტროპიკული კულტურების გასაშენებლად.

ახლო მომავალში კოლხიდის მთელი დაბლობი, რომელიც ჩარსულში მალარიის ბუდეს წარმოადგენდა. გადაქცეული იქნება აყვავებულ სუბტროპიკულ ბაღად.

მარცვლეული კულტურები

შემოდგომის პური ნათესს 1913 წელს ეჭირა 167,8 ათასი ჰექტარი, ხოლო 1921 წლისათვის 100 ათას ჰექტარამდე შემცირდა.

საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის ანძინლზე შინაგნელოვნად გადიდდა ჩვენში მარცვლეულის ნათესები. შემოდგომის პური ნათესი 1944 წელს 248,4 ათას ჰექტარს შეადგენდა ანუ 1921 წელთან შედარებით 2,5-ჯერ გაიზარდა. გაორკეცებულია შემოდგომის ქერის ნათესიც. სამამულო ომის წლებში სიმინდის ფართობი 73,5 ათასი ჰექტარით გადიდდა. შარშან მარცვლეული კულტურები საქართველოში ეთესა სულ 828.485 ჰექტარი.

დიდი ყურადღება ექცევა მოსავლიანობის გადიდებას. ფააროდ დაინერგა ჯიშთა შერჩევა, მზრალება ხვნა, ანეული და სხვა აგროტექნიკური ღონისძიებანი. საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის XIII პლენუმმა 1945 წლის 12-13 სექტემბერს სპეციალურად განიხილა ნათესაალიანი თესლბრუნვის აღდგენისა და შემოღების საკითხი და განსაკუთრებით გამახვილა ყურადღება სწორი თესლბრუნვის დანერგვის საკრიტიკაზე, როგორც მოსავლიანობის გადიდების გადამწყვეტ ღონისძიებაზე. მიმდინარეობს მეშობა პლენუმის ამ დადგენილების განსახორციელებლად, მარცვლეულის მოსავლიანობის გადაჭრით ამაღლებისათვის.

მეცხოველეობა

1917 წელს ჩატარებული აღწერის მიხედვით გლეხურ მეურნეობათა 14,9 პროცენტს საქართველოში სრულიად არ ჰყავდა პირუტყვი, გლეხთა 37 პროცენტს არ ჰყავდა ძროხა, 39,2 პროცენტს არ გააჩნდა ბეში პირუტყვი. პირუტყვის უდიდესი ნაწილი თავმოყრილი იყო მემამულეებისა და კულაკების ხელში. მეცხოველეობის ბატონობის დროს ვრცილად გაიზარდა ის ელეხთა პროცენტი, რომელთაც პირუტყვი არ ჰყავდათ.

საკოლმეურნეო წყობილების გამარჯვების შედეგად მეცხოველეობა კოლმეურნეობათა მატერიალური კეთილდღეობის ამაღლების ძლიერი ფაქტორი გახდა. თვალსაჩინოდ გაიზარდა საზოგადოებრივი მეცხოველეობა. 1933 წელს 1 იანვრისათვის საქართველოში იყო 539 მეცხოველეობის ფერმა, 1945 წელს კი—10.337. ამჟამად ძროხა ყველა კოლმეურნეს ჰყავს.

საკოლმეურნეო ფერმებში საზოგადოებრივი პირუტყვის სულადობის ზრდის დინამიკა შემდეგ სურათს იძლევა:

მსხვილფეხა პირუტყვი 1928 წელს იყო 0,8 ათასი სული, 1940 წელს — 179,3 ათასი, 1945 წელს — 621,6 ათასი.

ცხვარი და თხა 1928 წელს იყო — 0,1 ათასი სული, 1940 წელს—731,6 ათასი, 1945 წელს—1.326 ათასი.

ღორი იყო 1928 წელს 0,1 ათასი სული, 1940 წელს—38,1 ათასი, 1945 წელს კი—70,0 ათასი სული.

მეაბრეშუმეობა

1921 წელს აბრეშუმის პარკის საერთო მოსავალი 819 ტონას შეადგენდა, ხოლო გამოსავლიანობა ერთ კოლოფ აბრეშუმის თესლზე საშუალოდ უდრიდა 18,2 კილოგრამს.

საბჭოთა ხელისუფლების წლებში მეაბრეშუმეობა ძლიერი ტემპით განვითარდა. შესამჩნევად იზრდება პარკის გამოსავლიანობა. ასე, მაგალითად, ერთ კოლოფ თესლზე 1913 წელს მიღებული იყო 19,5 კილოგრამი პარკი, 1928 წელს—28,2 კილოგრამი, 1937 წელს—38,9, 1941 წელს—39,6, 1945 წელს—40,6 კილოგრამი.

მეაბრეშუმეობაში ფართოდ დაინერგა ქრისტიანული მეთოდი. ამ მეთოდის უდიდესი მნიშვნელობა ის არის, რომ იგი ამოკლებს აბრეშუმის ჭიის გამოკვების ხანგრძლივობას და მნიშვნელოვნად ზრდის მოსავლიანობას.

მტკიცე საფუძველი ჩაეყარა ხაგრეკაო საქმეს. რესპუბლიკაში უანლოესი ტექნიკით მოწყობილია 6 სახელმწიფო საგრნეაო ბარხანა.

გაფართოებდა აბრეშუმის ჭიის საკვები ბაზა. 1941 წელს რესპუბლიკაში იყო 9,9 მილიონი ძირი თუთის ხე, 1945 წლისათვის კი 13,2 მილიონი ძირი.

ზარდის ბაზა

ყოველწლიურად იზრდება საქართველოს კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეთა ნატურალური და ფულადი შემოსავალი. 1932 წელს კოლმეურნეობათა საერთო შემოსავალი 46 მილიონ მანეთს შეადგენდა, 1941 წელს 511.482.300 მანეთს, 1943 წელს — 1.091.000 ათას მანეთს, 1944 წელს—1.330.000 ათას მანეთს. ერთ კოლმეურნეობაზე 1932 წელს საშუალოდ მოდიოდა 13,4 ათასი ანეთი, 1944 წელს—329,1 ათასი მანეთი. ფულადი შემოსავალი ერთ კოლმეურნეზე 300 მანეთიდან—2.900 მანეთამდე, ე. ი. ათჯერ, ხოლო ერთი შრომადღის ფულადი ანაზღაურება გადიდდა 90 კოპეიკიდან 4,4 მანეთამდე ანუ თითქმის ხუთჯერ.

გაიზარდა შრომის ნაყოფიერება. 1932 წელს კოლმეურნეთა ძიერ გამოშეშეებული იყო 19,6 მილიონი შრომადღე, 1944 წელს—133,2 ძილიონი შრომადღე. საშუალოდ ერთ კოლმეურნეობაზე მოდიოდა 1932 წელს—72 შრომადღე, 1944 წელს—145 შრომადღე.

გაიზარდა მილიონერ კოლმეურნეობათა რიცხვი. 1941 წელს საქართველოში 43 მილიონერი კოლმეურნეობა იყო, 1944 წელს—265.

კოლმეურნეთ გლეხობის პატრიოტიზმი

საქართველოს, ისევე როგორც მთელი საბჭოთა კავშირის, სოციალისტური სოფლის მეურნეობის ძალა და ცხოველმყოფელობა ბრწყინვალედ დადასტურდა სამამულო ომის წლებში. დიდი სტალინის მოწოდებით კოლმეურნე გლეხობა დაუფალავად შრომობდა და შეეფერხებლივ ამარაგებდა ფრონტს, ჩვენს ქვეყანას სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებით, ხოლო მრეწველობას ნედლეულით. კოლმეურნეები ყველაფერს მაღალ საზელმწიფოს ინტერესებს აყენებდნენ, პირნათლად ასრულებდნენ ყველა ვალდებულებას სახელმწიფოს წინაშე.

საქართველოს კოლმეურნეობებისამამული ომის დროს მეტ პროდუქციას აბარებდნენ სახელმწიფოს, ვიდრე ომამდელ პერიოდში. ომის წლებში მათ 100 ათასზე მეტი ჰექტარით გაადიდეს ნათესი ფართობი, გაამრავლეს საქონლის სულადობა — მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა—120 ათასით, ხოლო ცხვრისა და თხისა—500 ათასით.

კოლმეურნეებმა პირადი დანაზოგებიდან შეაგროვეს და სახანაო კოლონა „ქართველი კოლმეურნის“ და საბრძოლო თვითფრინავთა ესკადრილიების „საბჭოთა საქართველოს“ ასაგებ ფონდში შეიტანეს 269 მილიონი მანეთი.

სოფლის მეურნეობისა და მეცხოველეობის განვითარების საქმეში მთავრობის დავალებათა წარმატებით შესრულებისათვის სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1944 წლის 7 იანვრის ბრძანებულებით დაჯილდოებულ იქნა სოფლის მეურნეობის 525 წარჩინებული მუშაკი.

* * *

მეოთხედი საუკუნის მანძილზე აყვავდა და გაიფურჩქნა საქართველოს სოფლის მეურნეობა. უდიდესი გამარჯვებებით ხედავს კოლმეურნე გლეხობა სახელოვან დღესასწაულ—საბჭოთა საქართველოს XXV წლისთავს. კოლმეურნე გლეხობა მთელ ქართველ ხალხთან ერთად დიად დღესასწაულს ატარებს არა მარტო ზეიმის ნიშნით, არამედ რესპუბლიკის შემდგომი აყვავებისათვის მთელი თავისი შემოქმედებითი ძალების მობილიზაციის ნიშნით.

ხალხთა ბელადმა ამხანაგმა სტალინმა მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე 1946 წლის 9 თებერვალს წარმოთქმულ ისტორიულ სიტყვაში ჩვენი ქვეყნის ომისშემდგომი განვითარების გრანდიოზული პროგრამა მოგვცა. ეს სტალინური პროგრამა დიდ და პასუხსაგებ ამოცანებს უსახავს ჩვენს სოფლის მეურნეობას.

დიდი სტალინის საუკეთესო თანამებრძოლმა ამხანაგმა ლავრენტი პაატლეს-ძე ბერიამ თავის სიტყვაში თბილისის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე 1946 წლის 9 თებერვალს „ეროვნული ისტორიულ სიტყვაში ჩვენი ქვეყნის ომისშემდგომი განვითარების გრანდიოზული პროგრამა მოგვცა. ეს სტალინური პროგრამა დიდ და პასუხსაგებ ამოცანებს უსახავს ჩვენს სოფლის მეურნეობას.

„ცნობილია,—სთქვა ამხანაგმა ბერიამ,—თუ რა დიდ ყურადღებას უთმობს ამხანაგი **სტალინი** საქართველოს სუბტროპიკული მეურნეობის საკითხებს. ეს ბევრ რამეს გვავლენს. სსრ კავშირში ჩვენ არსად არა გვაქვს ისეთი ფართო შესაძლებლობანი ფორთოხლის, ლიმონის, მანდარინისა და ჩაის საუკეთესო ჯიშების გასაშენებლად, როგორც საქართველოში... სეროიზულად უნდა ვიმუშაოთ ფორთოხლისა და ლიმონის საუკეთესო ჯიშების ფართობთა შემდგომი გადიდებისათვის, მათი მოსავლიანობის გადიდებისათვის“.

დიდი სტალინის სიტყვით, ამხანაგ ბერიას მითითებებით აღფრთოვანებული საკოლმეურნეო სოფელი ფართოდ ამაღეს სოციალისტურ შეჯიბრებას საგაზაფხულო თესვის სანიმშოდ მოამზადისათვის, მეოთხე სტალინური ხუთწლიან პირველ წელს უხვი მოსავლის მისაღებად.

კოლმეურნეები, სოფლის მეურნეობის მუშაკები საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობით წარმატებით შესრულებენ საბჭოთა სუბტროპიკების შემდგომი აყვავების სტალინურ გეგმას და იქნებიან ღირსნი ამ მზრუნველობისა, რასაც პარტია, მთავრობა, დიდი სტალინი იჩენენ მათდამი.

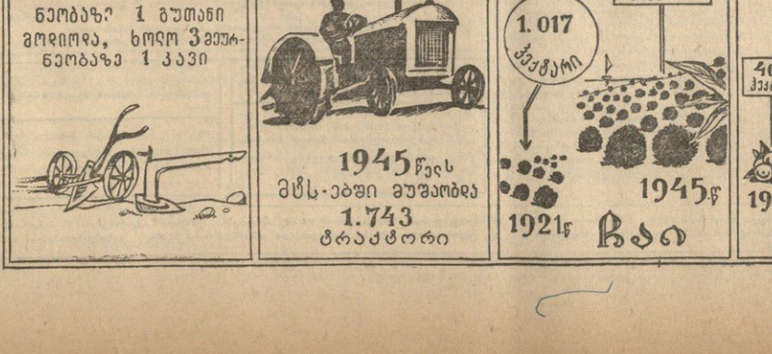

მთავარ გერმანელ სამხედრო დანაშაულეთა პროცესი ნიურნბერგში

სსრ კავშირისაგან მთავარი პროკურორი ამხ. რ. ა. რუდენკოს შესასვლელი სიტყვა

(დასასრული. დასაწყისი იხ. „კომუნისტი“ № № 32, 36, 38, 39).

სოფლების, ქალაქებისა და საკონცენტრაციონერების ბანაკებიდან ბარბარულად დაწვეს. ბერგენი და ბანერაკეთან ერთად პიტლერი ლაპარაკობდა ოცდაექვსნენ საბჭოთა მოსახლეობის მორწმენილ ნაწილის რეალიერებ გრძნობაზე.

მათ დაბეჭეს, გაძარცვეს, მოსპეს და წაბილწეს საბჭოთა ტერიტორიაზე 1,670 ეკლესია, 237 რომაელ-კათოლიკური კოსტელი, 69 ეკლესია, 532 სინაგოგა და 258 სხვა შენობა, რომლებიც რელიგიური კულტების დაწესებულებებს ეკუთვნოდა.

მათ დაანგრიეს განთქმული კიევ-პეჩერსკის ლავრა ბიბლიის ეკლესია, რომელიც აგებული იყო 1073 წელს, ხოლო მასთან ერთად მოსახლეობის 8 კორპუსიც.

ჩერნიგოვში გერმანელი ფაშისტთა ჯარიმან დაანგრიეს ბორის-გლების ძველი ტაძარი, აგებული XII საუკუნის დასაწყის, პოლოცკის ეფრემოსეულ მონასტრის ტაძარი, 1160 წელს აგებული, და ტორეკის პარასკევის ეკლესია—XII საუკუნის რუსული არქიტექტურის უძველესი ძეგლი.

ზოგიერთიგან პიტლერელებმა დაანგრიეს ანტონის, ბუტინის, ზალუნიანის, ფერეფეიტიანის და სხვა ძველი მონასტრები. სასაზარეოდან გამოაქვეთ ეკლესია და მთელი ოიგი სხვა ეკლესიები.

გერმანელი ჯარისკაცები ამბეჭად ოცდაეხუნენ ალმანიანი რელიგიური გრძნობის, ისინი ღაკვამდნენ საკულესო ტანსაცმელს, ეკლესიებში ამამდნენ ცხენებსა და ძაღლებს. ხატებისაგან აკეთებდნენ საწოლებს ფასიანებლებად.

სტარიცის ძველ მონასტერში წოდილი არმიის ნაწილებმა ალმანიანეს ნაწილები ტყვე წითელარმიელების გროვად დაყრილი გამშვეულებელი გვიან.

ეფიმოსკან დიდია გერმანელთა სამხედრო ნაწილების დამანგრეველი და მძარცველური მოქმედების შედეგად საბჭოთა კავშირისათვის მიყენებული ზარალი.

გერმანელის არსებები და საოკუპაციო ხელისუფალნი, ასრულებენ რა დანაშაულებრივ პიტლერელი მოიერფისა და უმაღლესი სამხედრო სარდლობის, დარეკენდეს, ანგრევენდეს და ძარცვავდნენ მათ მიერ დაპრანილი საბჭოთა ქალაქებსა და სოფლებს, სამოუწყალო ნაწარმოებსა და კოლეტერიებებს, ანგრევენდნენ ხელოვნების ძეგლებს, სპობდნენ, ძარცვავდნენ გერმანიაში ზეფიგანდნენ მოწყობილობას, ნგდილეთის მარაგს, მასალებსა და მზა პროდუქციას, მხატვრულ და ისტორიულ ფასეულობებს, ძარცვავდნენ ქალაქსა და სოფლის მთელ მოსახლეობას, სასჯოთა კაეშრის ტტიტტრიაზე, რომელსაც ოკუპაციო ზეეთო, ოთამდე 88 მილიონი კაცი ცხოვრობდა, სამოუწყალო პროდუქციის ბოლოდან გამოშვება 46 მილიარდ მანეთს შეადგენდა (1926-27 წლების ეფიანელი ფასებით), იგო 109 მილიონი ხელი მუხლეფაზა ჩრეიანი პირტფელი და 12 მილიონ ცხენი 71 მილიონ ხეკერნო სასოფლო-სამეურნეო კულტურების ნათესი, 122 ათასი ეკლესიები რელიგიის ლიანდაგი.

გერმანელები ფაშისტები დამპყრობლებმა მოლიანად ან ნაწილობრივ დაანგრიეს ან დამტვრიეს, ზეეთნის, ზეეთნისა, ფეოდალ ბოლოსტოკის ჩრეიანი პირტფელი და 12 მილიონ ცხენი 71 მილიონ ხეკერნო სასოფლო-სამეურნეო კულტურების ნათესი, 122 ათასი ეკლესიები რელიგიის ლიანდაგი.

გერმანელები ფაშისტები დამპყრობლებმა მოლიანად ან ნაწილობრივ დაანგრიეს ან დამტვრიეს 1,710 ქალაქი და 70 ათასზე მეტი სოფელი. დაანგრეს ან დაანგრიეს 6 მილიონზე მეტი შენობა და უბინაოდ დატოვეს დაახლოებით 25 მილიონი კაცი. დაბომბეს და გაანადგურეს ასეთი ცხოვრების კაბინეტ...“

„...ბოლოდან ჩვენ მიეცემთ გასამჯილდოდ და ამოცათვის დაიშუებენ ისეთ ქალაქებს, რასაც ჩვენ მოვიტანეთ. თუ ალმანიანები მოდგებიან, ოთ ალმანიანები ბოლოდ, რომელიც სხვანაირად ითმენდებს, მასალა ბევრ ლაპარაკს არ დაკეშეებთ. მოდელის ამოკანა ინამი მოგამარკოს, რომ პოლოფეკი ბეშეიდ, სეფლეკებდა და გოგანარეულ-ეკლიდ ამყოფოს, ეს მთელიანად შეეფიტეს ჩვენს ინტერესებს...“. „...ეკამანელი გერმანელი ბეშა და ეკამანელეკი გერმანეკი ბეკეი ბა ეკოოპიერი მარიე ბედან მალე ეკოფ ფალეკ ეოოკ პოლოფეკენ“.

ალეტიკოთა ეკამალეთ ბორიტმეშეფელებმა განსაკუთრებული ადგილი უკანიეს მათ ფიერ სოკი და ებრალეი ხალხის სისტხოლიფერეკ ამოოკეს.

ალტეკი ეკამალეთ რაკეშნაკს:

„ალონამა და დამეკრეტელთა დაკეკს შესაბამ. ეკეკეკენენ ეკეფენ ეკეფენ ეკეფ